

DIUMENGE XXV DE DURANT L'ANY (A)

LECTURA PRIMERA Is. 55:6-9

Lectura del llibre d'Isaïes

Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar, invoqueu-lo ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins, i els homes malèfics els seus propòsits; que es coonverteixin al Senyor i s'apiadarà d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són els meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra.

SALM RESPONSORIAL 144:2-3,8-9,17-18 (R.: 18a)

Us beneiré, Déu meu, dia rera dia,
lloaré per sempre el vostre nom.
El Senyor és gran. No us canseu de lloar-lo,
que la seva grandesa no té límits.

R. *El Senyor és a prop dels qui l'invoquen.*

El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al càstig, gran en l'amor.
El Senyor és bo per a tothom,
estima entrançablement tot el que ell ha creat. **R.**

Són camins de bondat els del Senyor,
les seves obres són obres d'amor.
El Senyor és a prop dels qui l'invoquen,
dels qui l'invoquen amb sinceritat. **R.**

LECTURA SEGONA Fl 1:20c-24.27a

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips

Germans, tant si surto en vida d'aquesta presó, com si he de morir, sé que Crist serà glorificat en el meu cos. Perquè per a mi, viure és Crist, i morir em seria un guany. Però quan penso que, mentre continua la meva vida, puc fer un treball profitós, no sé pas què escollir; em trobo pres per aquesta alternativa: d'una banda el meu desig de morir ja per estar amb Crist, cosa incomparablement millor; però d'altra banda, pensant en vosaltres, veig més necessari que continuï la meva vida corporal.

Ara, a vosaltres, us demano solament això: que porteu una vida digna de l'evangeli de Crist.

EVANGELI Mt 20:1-16a

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un propietari que sortí de bon matí a llogar treballadors per a la seva vinya: va fer tractes per un jornal, i els envià a la seva tasca. Sortí altra vegada a mig matí, en trobà d'altres a la plaça sense feina i els digué: Aneu també vosaltres a la meva vinya; us pagaré el que sigui just. I ells hi van anar. Pels vols de migdia i a mitja tarda, tornà a sortir i va fer el mateix. Una hora abans de pondre's el sol encara en trobà d'altres i els digué: ¿Què feu aquí tot el dia desvagats? Ells li contesten: És que ningú no ens ha llogat! Els diu: Aneu també vosaltres a la meva vinya. Al capvespre, l'amo de la vinya digué a l'encarregat: Crida els treballadors i paga'ls el jornal. Comença pels que han vingut més tard, i acaba pels primers. Vingueren, per tant, els qui feia una hora que treballaven, i cobraren el jornal sencer. Quan tocava als primers, es pensaren que cobrarien més, però van cobrar el mateix jornal. En veure això, rondinaven i deien al propietari: Aquests darrers han treballat només una hora i els pagues igual que a nosaltres, que hem hagut de suportar tot el pes de la jornada i la calor. Ell va respondre a un d'aquests: Company, ¿quin mal t'he fet? ¿No havíem fet tractes per un jornal? Doncs, pren el que et toca i ves-te'n. A aquest darrer jo li vull donar igual que a tu. ¿Que no puc fer el que vull a casa meva? ¿Tens enveja perquè jo sóc generós?

Així els darrers passaran a primers, i els primers a darrers».